

Drängen som spela på klaver

En vi-sa vill jag sjun-ga, fast tå-rar tillrar ner, och den var om den drängen, som
spe-la på kla-ver, som spe-la på kla-ver.

Han spelade så länge, han spelade så väl,
han spelade så länge, tills gud han tog hans själ,
tills gud han tog hans själ.

Då kom där ifrån himlen två vita duvor ner,
men när de sen flög uppåt, så sa de, det var tre,
och då voro de väl tre.

Den första var en ängel, den andra var Sankte Pär,
den tredje var den drängen, som spela på klaver,
som spela på klaver.